

ဧလိယ — နံပါတ်ငါး

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ တိတ်ဆိတ်ခင်း

Jeff Pippenger

2023-10-03

ဧလိယသည် အာဟပ်အား ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ကရုမလေတောင်သို့ ခေါ်စုစည်းစသောအခါ၊ ထိုအရာသည် သုံးနှစ်ခွဲကပြီဖြစ်သည့်ပန်းမှအပါး ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ဘုရားသခင်က အသင်းတော်ကို အမှောင်ခေတ်များထဲမှ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ၁၈၄၄ ခုနှစ်သို့လည်းကောင်း၊ ထိုနောက် ၁၈၆၃ ခုနှစ်သို့လည်းကောင်း ဦးဆောင်တော်မူခြင်းကို ကြိုတင်ပုံဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုရက်စွဲသုံးခုသည် ဟရောယက အခန်းကျိ ၇ တွင် ဖော်ပြထားသည့် "ခုနစ်ကာလ" ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအတွင်း နောက်ဆုံးလမ်းမှတ်သုံးခု ဖြစ်သည်။

၁၇၉၈၊ ၁၈၄၄ နှင့် ၁၈၆၃ တို့၏ ထိုတူညီသော သမိုင်းကိုလည်း မောရှေက ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဂုတုတုပညာ၏ ကျွန်ဘဝမှ သိနာတောင်သို့ ဦးဆောင်ထုတ်ဆောင်ခဲ့စဉ်တွင် ပုံဆောင်ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ပထမကောင်းကင်တမန်နှင့် ဒုတိယကောင်းကင်တမန်တို့၏ သမိုင်းသည် အဆုံးကာလဖြစ်သော ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် စတင်ပြီး ထိုလှုပ်ရှားမှုသည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် အသင်းတော်တစ်ရပ်ဖြစ်လာသည်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သော မီလာရိုက် လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ဧလိယနှင့် မောရှေတို့သည် မီလာရိုက်သမိုင်း၏ အဓိကသက်သေခံပါးဖြစ်ကြပြီး တတိယကောင်းကင်တမန်၏ သမိုင်းအတွင်း ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌လည်း အဓိကသက်သေခံပါးပင် ဖြစ်ကြသည်။

မီလာရိုက်လှုပ်ရှားမှုသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၄ ၌ ဖော်ပြထားသော ထာဝရဇဝင်လေတရား၏ အစပုဒ်ကို မှတ်သားစေပြီး Future for America သည် ထို၏ အဆုံးသတ်ခင်းကို မှတ်သားစေသည်။ မီလာရိုက်များ၏ အစပုဒ်များနှင့် အဆုံးသတ်လှုပ်ရှားမှုအကွဲတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သတုတမနေ့ အပေါင်းတစ်အသင်းတော်ကို တွေ့ရသည်။ အပေါင်းတစ်အသင်းတော် သမိုင်းပညာရှင်များ၏ အဆိုအရ ၁၈၅၆ ခုနှစ်တွင်၊ မီလာရိုက်လှုပ်ရှားမှု၏ ကျန်ကျဉ်းသူများသည် လော့ဒ်ကီယအခြေအနေထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသဖြင့်၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်မှ ၁၈၅၆ ခုနှစ်အထိကို ကိုယ်စားပြုသော ဖိလဒလေဖိခေတ်ကာလသည် ထိုအချိန်တွင် အဆုံးသတ်သွားခဲ့သည်။

ယခင်ဆောင်းပါးတွင် ဗျာဒိတ်တော်အလင်းပေးခြင်းသည် ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကူးပြီးနောက် ကြုံတွေ့ရသော စိတ်ပျက်ခြင်းကို ၁၈၄၄ ခုနှစ်၏ မဟာစိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကိုက်ညီစွာ ချိတ်ဆက်ထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ပြောခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ မနုဿိယ ကိုယ်စားပြုထားသော ဥပုသ်နေ့၏ စမ်းသပ်မှုသည် မောရှေ၏ သမိုင်းအတွင်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ တစ်ညတစ်ညတည်းသော အမှတ်တွင်ပင်၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနမှ ထွက်ပေါ်လာသော အလင်းသည် ပင်လယ်ကို ဖြတ်ကူးပြီး ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သူတို့အတွက် ဥပုသ်နေ့မှ အစပြုသော စမ်းသပ်ခြင်းနှင့် သန့်စင်ခြင်း၏ လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ရပ်ကို စတင်စေခဲ့သည်။ ၁၈၄၄ မတိုင်မီရှိ စမ်းသပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်သည် မောရှေ၏ သမိုင်းတွင် သူ၏ မွေးဖွားချိန်မှ စတင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ Millerites တို့အတွက်လည်း ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် ဒံယလေက ဖော်ပြခဲ့သော အသိပညာတိုးပွားခြင်းနှင့်အတူ စတင်ခဲ့ပြီး ထိုအသိပညာတိုးပွားခြင်းက တရားစီရင်ခြင်းသို့ ဦးတည်စေသော အဆင့်သုံးဆင့်ပါ စမ်းသပ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

လူအများသည် သန့်စင်ခြင်းခံရ၍ ဖူဖြူလောမည်၊ စမ်းသပ်ခြင်းလည်း ခံရမည်။ သို့ရာတွင် မတရားသောသူတို့သည် မတရားမှုကိုပင် ပြုကြသိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့အနက် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ နားလည်လိမ့်မည်မဟုတ်။ သို့သော် ပညာရှိသောသူတို့သည် နားလည်ကြသိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၂:၁၀။

၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့၌ တရားစီရင်ခွင့် ဖွင့်လှစ်ခြင်းသည် အဲဂုတ္တုတပည့်၏ သားဦးတို့ကို စတင်၍ ပင်လယ်နီ၏ ရေများအတွင်း အဆုံးသတ်သော ဖာရောဘုရင်အပေါ် တရားစီရင်ခွင့်အားဖြင့် ပုံဆောင်ပဋိပက္ခထားခဲ့သည်။ ပညာရှိသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ၊ သို့မဟုတ် ပင်လယ်နီကို ဖြတ်ကျော်ကြသောအခါ၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ အဆုံးကာလအချိန်တွင် စတင်ခဲ့သော စမ်းသပ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်ကို ကျော်လွန်၍ ဆက်လက်တည်ရှိခဲ့သည်။ မောရှေ၏ သမိုင်းတွင် ထိုအရာကို အစုစုရေးလူမျိုးတို့သည် အဆင့်တိုင်း၌ ပျက်ကွက်ခဲ့ကြသော စမ်းသပ်မှု ဆယ်ချက်အားဖြင့် ပုံဖော်ပြထားသည်။ ထိုစမ်းသပ်မှု ဆယ်ချက်အနက် နောက်ဆုံးစမ်းသပ်မှုမှာ သူလျှိုတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်က ကတိတော်ထားရာပည့်ကို သွားရောက် စူးစမ်းကြည့်ရှုခဲ့သောအချိန်ဖြစ်သည်။ မောရှေ၏ သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးစမ်းသပ်မှုမှာ ဥပုသ်နေ့ကို ကိုယ်စားပြုသော မနုဿိယုစမ်းသပ်မှုဖြစ်ပြီး မိလာရိုက်တို့အတွက်လည်း ဥပုသ်နေ့ကို ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့ကပိုင်း ပထမဆုံးစမ်းသပ်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ထားခဲ့သည်။ နှိုင်းယှဉ်ထားသော သမိုင်းနှစ်ရပ်စလုံးတွင် ပထမဆုံးစမ်းသပ်မှုသည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မောရှေ၏ သမိုင်းထဲရှိ နောက်ထပ် စမ်းသပ်မှု ကိုးချက်က ၁၈၄၄ ခုနှစ်နေ့ကပိုင်း၌ ကတိတော်ထားရာပည့်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်း သို့မဟုတ် သေခြင်းတရားကနုတ်ရသည့် ဝင်ရောက်ခြင်းသို့ ဦးတည်စေမည့် စမ်းသပ်မှုများ အစဉ်အဆက် ရှိလာမည်ကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်သည် မိလာရိုက် လုပ်ရားမှုအတွက် နောက်ဆုံးစမ်းသပ်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူလျှိုတစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်က ကတိတော်ထားရာပည့်အကခြင်း မိမိတို့၏ သတင်းပို့ချက်များနှင့်အတူ ပြန်လောကပြောအချိန်မှ စ၍ ဤအကခြင်းအရာကို စတင်သုံးသပ်မည်။

သူတို့သည် ပည့်တော်ကို စူးစမ်းရာဖူပေါ်နှုတ် လေးဆယ်ရက်ပည့်၍ ပြန်လာကြ၏။ သူတို့သည် ပါရန်တကောနုတာရ၊ ကာဒရေအရပ်၌ မောရှေထံသို့လည်းကောင်း၊ အာရုန်ထံသို့လည်းကောင်း၊ ကုသရလေအမျိုးသားတို့၏ ပရိသတ်အပေါင်းထံသို့လည်းကောင်း သွားရောက်၍၊ သူတို့နှင့် ပရိသတ်အပေါင်းအား သတင်းပို့ကြားကာ ပည့်တော်၏ အသီးအနှံကိုလည်း ပြသကြ၏။ သူတို့သည် သူ့အား လျှောက်ထား၍၊ “ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို စလွှတ်တော်မူသော ပည့်တော်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ထိုပည့်သည် အမှန်ပင် နှိုင်း ဖျားရည် စီးဆင်းသောပည့် ဖြစ်ပါ၏။ ဤသည်ကား ထိုပည့်၏ အသီးအနှံပင် ဖြစ်ပါ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပည့်၌ နေထိုင်သော လူတို့သည် အားကိုးကြပြန်၏။ မျိုးသားလည်း မျိုးရိုးကရံထား၍ အလွန်ကိုးမားကြပြန်၏။ ထိုအပြင် ထိုအရပ်၌ အာနက်၏သားတို့ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မြင်ခဲ့ကြပြန်၏။ အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် တောင်ပိုင်းပည့်၌ နေထိုင်ကြပြန်၏။ ဟိတုတ်အမျိုးသားတို့နှင့် ယဘောသ်အမျိုးသားတို့၊ အာမောရီအမျိုးသားတို့သည် တောင်တန်းများ၌ နေထိုင်ကြပြန်၏။ ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်နားနှင့် ယဒန်မြစ်ကမ်းတလျှောက်၌ နေထိုင်ကြပြန်၏” ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုအခါ ကာလက်သည် မောရှေရှေ့၌ လူတို့ကို ငိုမြဲသက်စေ၍၊ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ချက်ချင်း တက်၍ ထိုပည့်ကို သိမ်းယူကြစို့။ အကခြင်းမူကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသူတို့ကို အမှန်ပင် အနိုင်ယူနိုင်ကြပြန်၏” ဟု ဆို၏။ သို့သော် သူနှင့်အတူ တက်သွားသော လူတို့က၊ “ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုလူမျိုးကို မတက်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ပါ။ အကခြင်းမူကား သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထက် အားကိုးကြပြန်၏” ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် မိမိတို့ စူးစမ်းခဲ့သော ပည့်တော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆိုးသော သတင်းကို ကုသရလေအမျိုးသားတို့ထံ ယူဆောင်လာ၍၊ “ကျွန်ုပ်တို့ စူးစမ်းရန် ဖြတ်သန်းသွားလာခဲ့သော ထိုပည့်သည် မိမိနေထိုင်သူတို့ကို

စားပစ်တတ်သောပညာဖြင့် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုပညာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့မမြင်ခဲ့သော လူ့အပေါင်းတို့သည် အရပ်မငြိမ်းသော လူများ ဖြစ်ကြပြန်၏။ ထိုအရပ်၌လည်း ရောမလူတို့ကို တွေ့မမြင်ခဲ့ကြပြန်၏။ အာနက်၏သားတို့သည် ရောမလူတို့မှ ဆင်းသက်လာသူများ ဖြစ်ကြပြန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိ၌ ကျိုင်းကောင်းများကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြန်၏။ သူတို့၏ မျက်စိ၌လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြပြန်၏” ဟု ဆိုကြ၏။ တစ်လည်ရာကျမ်း ၁၃:၂၅-၃၃။

ဂဏန်းကျမ်းမှ ဤအပိုဒ်တွင် အလွန်အရေးကြီးသော သမုမာတရားအချို့ ပါဝင်လျက်ရှိပါပြီ။ ထိုအထဲတွင် ဖော်ပြထားသော သမိုင်းကို Millerite လုပ်ရှားမှု၏ ပုံဆောင်သဘာဝအဖြစ် မစဉ်းစားပါက အလွယ်တကူ မမြင်မိသွားနိုင်ပါ။ အချက်တစ်ခုမှာ “မကောင်းသော သတင်း” ကို ယူဆောင်လာသော ပုန်ကန်သူများသည် မိမိတို့၏ ဒဿမမြောက်နှင့် နောက်ဆုံးသော စမ်းသပ်မှုတွင် ကျရှုံးနေကေခြင်းဖြစ်ပါပြီ။ ထိုနောက်ဆုံးသော စမ်းသပ်မှုတွင် လူနှစ်မျိုးနှစ်စား ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာခဲ့သည်။ ယခင် ကိုးကိမြဲသော စမ်းသပ်မှုများ၏ သမိုင်းတစ်လျှောက် ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သော ထိုလူနှစ်မျိုးနှစ်စားသည် မည်သည့် “သတင်း” ကို လက်ခံရွေးချယ်ကပြန်သနည်းဟူသည့် အခြေခံပေါ် မူတည်၍ မိမိတို့၏ စရိုက်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြထင်ရှားစေခဲ့ကြသည်။ ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် Millerite Adventism သည် လဝေဝတုထု နှစ်ဆယ့်ခြောက်တွင် ပါရှိသော ကျွန်ဘဝဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်ဖွင့် ကိုယ်စားပြုထားသည့် မောရှေ၏ သတင်းကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။ ယခင်က ကာလက် တို့ တင်ပြသော သတင်းသည် သူတို့ကို ကျွန်ဘဝမှ ကယ်နှုတ်ခဲ့သည့် သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး၌ ဘုရားသခင်၏ “သတင်း” ကို ပြန်လည်ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်။ မောရှေမေးဖွားချိန်မှစ၍ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ကျွန်ဘဝမှ ထုတ်ဆောင်၍ ရာစုနှစ်များစွာ မတိုင်မီ အာဗြဟံအား ကတိပေးထားခဲ့သော ပညာသို့ ပို့ဆောင်မည်ဟု ကတိပြုပြန်ခဲ့သည်။ ယခင်က ကာလက်တို့သည် အခြေခံကျသော ထိုသတင်းအပေါ် ရပ်တည်ခဲ့သူများကို ကိုယ်စားပြုကြပြီး အခြား သူလျှိုဆယ်ဦးကမူ ဘုရားသခင်သည် အမှန်တကယ် ထိုသတင်းကို ပေးတော်မူခဲ့သည်ကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့၏အသံကို မျှင့်တင်၍ ကျွမ်းကျင်ကြ၏။ လူမျိုးသည်လည်း ထိုညတွင် ငိုကြွေးကြ၏။ ဣသရလေအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ဆန်ကျင်၍ မြှည့်တမ်းကြ၏။ အသင်းတော်တစ်ရပ်လုံးကလည်း သူတို့အား၊ “အဲဒုတုတုပညာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ သခွေလျှင် ကောင်းမည်တကား။ သို့မဟုတ် ဤတောကနုတာရ၌ပင် သခွေလျှင် ကောင်းမည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်ကခြံ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဤပညာသို့ ခေါ်ဆောင်တော်မူသနည်း။ ဓားဖြင့် လဲကျစေ၍၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ မယားများနှင့် သားသမီးများကို လုယူရာအဖြစ် ဖြစ်စေလိုသနည်း။ အဲဒုတုတုပညာဖြင့် ပြန်သွားခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ပိုမကောင်းသလော” ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုနောက် သူတို့သည် အချင်းချင်း၊ “ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို ခန့်ထား၍ အဲဒုတုတုပညာဖြင့် ပြန်သွားကမ္ဘာ” ဟု ဆိုကြ၏။ တစ်လည်ရာကျမ်း ၁၄:၁-၄။

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် James White သည် Review and Herald ထဲ၌ Miller ၏ “seven times” အပေါ် နားလည်ချက်ကို ပယ်ချသည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးသားခဲ့ပါပြီ။ ထိုနှစ်အတွင်းပင် Uriah Smith သည် Leviticus ၏ “seven times” ကို မည်သည့်ရည်ညွှန်းချက်မျှ မပါဝင်သည့် အတုအယောင်ဖွဲ့ကို ထုတ်ဝေခဲ့ရာ၊ White နှင့် Smith နှစ်ဦးစလုံးသည် William Miller ၏ အလုပ်ကို ဘေးဖယ်ထားပြီး ဖောက်ပြန်သော Protestantism ၏ သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ နည်းဗျူဟာကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ မကပြသေးမီကပင် မိမိတို့က “ဗာဗုလုန်၏ သမီးများ” ဟု သတ်မှတ်ခဲ့သော ဖောက်ပြန်သူတို့၏ နည်းဗျူဟာကို၊ ကောင်းကင်တမန် Gabriel ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ပေးအပ်ခဲ့သည့် Miller ၏ သတင်းစကားကို ပယ်ချရန် အငြင်းအခုံအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ရှေးဣသရလေအတွက် ဒဿမမြောက် စမ်းသပ်မှု၌ သူတို့သည် တိုက်ရိုက်ပင် “ငါတို့အတွက် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို ခန့်ထားကမ္ဘာ၊ အဲဒုတုတုပညာဖြင့် ပြန်သွားကမ္ဘာ” ဟု ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဒဿမမြောက်နှင့် နောက်ဆုံး စမ်းသပ်မှု၌ ကျရှုံးခြင်းသည် အစအဦးမှစ၍ အညီအမျှရှိခဲ့သော “အစီရင်ခံချက်” ကို ပယ်ချခြင်းနှင့်၊

အဲဒါတုတုပညာရှိ ကျွန်ဘဝသို့ ပြန်လိုသော ဆန္ဒအပေါ် အခြေခံထားသည်။ Jeremiah သည် ၁၈၄၃ ခုနှစ်၏ မအောင်မြင်သော ကြံ့ခိုင်ခံ့ခံ့မှန်းချက်ကဖြင့် စိတ်ပျက်ခဲ့ကပြောသူများကို သင့်ကတေသဘာဝဖြင့် ကိုယ်စားပြုခြင်းအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဘုရားသခင်ထံနှင့် သတင်းစကားအတွက် မိမိယခင်ရှိခဲ့သော စိတ်အားထက်သန်မှုထံ ပြန်လာရန် အထူးတလည် ခေါ်တော်မူခဲ့သကဲ့သို့၊ "ဗာဗုလုန်၏ သမီးများ" ဟု သတ်မှတ်ထားခဲ့သူတို့ထံသို့ မည်သည့်အခါမျှ ပြန်မသွားရန်လည်း အမိန့်ပေးတော်မူခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ "သင်သည် ပြန်လာလျှင် ငါသည် သင့်ကို တဖန်ပြန်၍ ခေါ်ဆောင်မည်။ သင်သည် ငါ့ရှေ့တော်၌ ရပ်နေမည်။ တန်ဖိုးရှိသောအရာကို အညစ်အကြေးသောအရာမှ ခွဲထုတ်လျှင် သင်သည် ငါ့နှုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ထံသို့ ပြန်လာကပြော သို့ရာတွင် သင်သည် သူတို့ထံသို့ မပြန်နှင့်။" ယရေမိ ၁၅:၁၉

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် James White နှင့် Uriah Smith တို့သည် မိမိတို့အား မသွားရန် အမိန့်ပေးထားသော နရောသို့ မိမိတို့ကို ပြန်လည်ဦးဆောင်သွားစေရန် ဗိုလ်မှူးအသစ်တစ်ဦးကို ခန့်အပ်ခဲ့ကပြည်။ Joshua နှင့် Caleb သည် ရှေ့သို့ ဆက်လက်ချီတက်လိုသူများကို ကိုယ်စားပြုကြပြီး White နှင့် Smith သည် နောက်သို့ ပြန်လိုသူများကို ကိုယ်စားပြုကြသည်။

ဂဏန်းကျမ်းမှ ထိုအခန်းကဏ္ဍတွင် မှတ်သားရမည့် အခြားအချက်တစ်ချက်မှာ၊ နောက်လာမည့် လေးဆယ်နှစ်အတွင်း တဓာကနုတာရ၌ သေဆုံးရန် ပုန်ကန်သူအပေါင်းတို့ကို အပူဖြူဒဏ်ချမှတ်သည့် နောက်ဆုံးပုန်ကန်မှုသည် သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပျံချွန်၌ "တစ်န့ကို တစ်နှစ်" ဟူသော မူကို တည်ထောင်ပေးသော အဓိက ကိုးကားချက်နှစ်ခုအနက် တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤမူသည် အမဲပြည်သော ဧဝံဂေလိတရား၏ သတင်းစကားနှင့် ပထမကောင်းကင်တမန်၏ သတင်းစကားကို ဖွင့်လှစ်ဖော်ထုတ်ရာတွင် မီလာ အသုံးပြုခြင်းအလွန်အရေးကြီးဆုံးသော ပရောဖက်ဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးဖွယ်ရှိသည်။ ထိုစည်းမျဉ်းကို သက်သေခံသည့် သမုမာကျမ်းစာအခြားတစ်ခုရောမှာ ယဇေကျလေကျမ်း၌ တွေ့ရသည်။

ထိုအရာများကို သင်ပြီးစီးသောအခါ၊ သင်၏လက်ယာဘက်အပေါ်၌ တဖန်လဲလျောင်းလော့။ ထိုသို့ဖြင့် ယုဒအမျိုးအိမ်၏ အပူဖြူဒဏ်ကို အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်ထမ်းဆောင်ရမည်။ ငါသည် သင့်အား တစ်ရက်ကို တစ်နှစ်အဖြစ် ခန့်ထားပါပြီ။ ယဇေကျလေ ၄:၆။

တစ်ရက်ကို တစ်နှစ်အဖြစ် သတ်မှတ်သော အခြေခံမူကို တည်ထောင်ပေးသော ထိုကျမ်းပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ မကပြောစာ သတိမပျံ့ကပြည်မှာ၊ ထိုကျမ်းပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်စလုံး၏ သမိုင်းဆိုင်ရာ နောက်ခံအခြေအနေပင် ဖြစ်သည်။

သင်တို့သည် ထိုပညာကို စူးစမ်းကည့်ရှုခဲ့သည့် ရက်အရအတွက်အတိုင်း၊ လေးဆယ်ရက်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တစ်ရက်လျှင် တစ်နှစ်ဟူ၍ သင်တို့၏ အပူဖြူဒဏ်ကို လေးဆယ်နှစ်ပတ်လုံး ထမ်းဆောင်ရမည်။ ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါ၏ ကတိဖျက်ခြင်းကို သိရကပြီမို့မည်။ တေလည်ရာကျမ်း ၁၄:၃၄။

တေလည်ရာကျမ်းရှိ ထိုအခန်းငယ်သည် ရှေးကုသရလေအမျိုး၏ အစပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူမျိုး၏ ပုန်ကန်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအတူ ယဇေကျလေကျမ်းရှိ ထိုအခန်းငယ်သည် ရှေးကုသရလေအမျိုး၏ အဆုံးပိုင်းတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်လူမျိုး၏ ပုန်ကန်မှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အစပိုင်း၌ ချမှတ်သော အပူဖြူဒဏ်မှာ တဓာကနုတာရ၌ သေဆုံးခြင်းဖြစ်ပြီး အဆုံးပိုင်း၌ ချမှတ်သော အပူဖြူဒဏ်မှာ သူတို့၏ ရန်သူများ၏ နိုင်ငံ၌ ကျွန်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ "တစ်န့သည် တစ်နှစ်" ဟူသော မူဝါဒသည် ပဋိညာဉ်လူမျိုး၏ ပုန်ကန်မှုကို အလေးပေးဖော်ပြသည်။ အပူဖြူဒဏ်နှစ်မျိုးရှိသည်—တစ်မျိုးမှာ အစပိုင်း၌၊ တစ်မျိုးမှာ အဆုံးပိုင်း၌

ဖဖြေသင်လည်း၊ နှစ်မျိုးစလုံးသည် တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မတူကပြပထမအပဖြေဒဏ်မှာ တကောကနတာရခရီးစဉ်အတွင်း တဖြည်းဖြည်း အားလျော့၍ သဆုံးသွားခြင်းဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးအပဖြေဒဏ်မှာ အမှန်တကယ်ရှိသော ဗာဗုလုန်၌ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံရခြင်းနှင့် ကျွန်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ မောရုနှင့် အာရုန်တို့သည် ကုသရလေအမျိုးသားတို့၏ ပရိသတ်စည်းဝေးအပေါင်းတို့၏ရှုထောင့် မိမိတို့မျက်နှာကို မဖြေသို့အပ်၍ လဲကျကကြား၍ ထိုပဖြေ ထိုပဖြေကို စူးစမ်းကကြည့်ရှုခဲ့ကကြာသောသူတို့ထဲမှ နှစ်၏သား ယောရုနှင့် ယဖေနာ၏သား ကာလက်တို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို ဆုတ်ကကြား၍ သူတို့သည် ကုသရလေအမျိုးသားအပေါင်း၏ အသင်းတော်တစ်ရပ်လုံးအား ပဖြေဆိုကကြာသည်မှာ၊ “ငါတို့သည် စူးစမ်းကကြည့်ရှုရန် ဖဖြေသန်းသွားခဲ့သော ထိုပဖြေသည် အလွန်ကောင်းသောပဖြေဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို နှစ်သက်တော်မူလျှင် ကိုယ်တော်သည် ငါတို့ကို ထိုပဖြေထဲသို့ ဆောင်သွင်းတော်မူ၍ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုပဖြေသည် နှိပ်စက်ပျားရည် စီးဆင်းသောပဖြေဖြစ်၏။ သို့သော် ထာဝရဘုရားကိုသာ မပုန်ကန်ကကြား၍ ထိုပဖြေသားတို့ကိုလည်း မကကြောက်ကကြား၍ အကကြောင်းမူကား သူတို့သည် ငါတို့အတွက် အစာဖဖြေကကြား၍ သူတို့၏ ကာကွယ်မှုသည် သူတို့ထံမှ ဖယ်ရှားသွားပပြု ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ သူတို့ကို မကကြောက်ကကြား၍ ဟူ၍ ဖဖြေ၏။ သို့ရာတွင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့က သူတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်သတ်ရန် ဆိုကကြား၍ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ကုသရလေအမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ရှုထောင့် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တတော်၌ ထင်ရှားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း မောရုကို “ဤလူမျိုးသည် ငါ့ကို အဘယ်မျှကာလတိုင်အောင် ဆန့်ကျင်ရှုရှာကကြားမည်နည်း။ ငါသည် သူတို့အလယ်၌ ပဖြေခဲ့သော နိမိတ်လက္ခဏာအပေါင်းတို့ရှိသော်လည်း သူတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်မျှကာလတိုင်အောင် မယုံကကြားဘဲ နကေးမည်နည်း။ ငါသည် သူတို့ကို ကာလနာရဓာဂါဖဖြေ ရိုက်ခတ်၍ သူတို့၏ အမှုခံခွင့်ကို ရုပ်သိမ်းမည်။ ထိုမှတစ်ပါး ငါသည် သင်မှ သူတို့ထက် ကကြီးမကြီး၍ အင်အားတော်မူသော လူမျိုးတစ်မျိုးကို ပဖြေပမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မောရုကလည်း ထာဝရဘုရားအား “ထိုအခါ အဲဂုတ်တုလူတို့သည် ကကြီးရကကြားလိမ့်မည်။ အကကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို သူတို့အလယ်မှ တန်ခိုးတော်ဖဖြေ ဆောင်တင်ခဲ့တော်မူသောကကြား ဖဖြေပါသည်။ ထိုပဖြေ သူတို့သည် ဤပဖြေသူပဖြေသားတို့အားလည်း ပဖြေကကြားလိမ့်မည်။ အကကြောင်းမူကား ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားသည် ဤလူမျိုးအလယ်၌ ရှိတော်မူကကြားခြင်းကို၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားကို မျက်နှာချင်းဆိုင် မဖြေရကကြားခြင်းကို၊ ကိုယ်တော်၏ မိုးတိမ်သည် သူတို့အပေါ်တွင် တည်နကေးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်သည် နအေချိန်၌ မိုးတိမ်တိုင်ဖဖြေလည်းကောင်း၊ ညအချိန်၌ မီးတိုင်ဖဖြေလည်းကောင်း သူတို့ရှုမှ သွားတော်မူကကြားခြင်းကိုလည်းကောင်း သူတို့ကကြီးသိပြီးဖဖြေကပြပါသည်။ ယခု ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးအပေါင်းကို လူတစ်ဦးတည်းကို သတ်သကဲ့သို့ သတ်တော်မူလျှင် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကကြီးသတင်းကို ကကြီးသိခဲ့ကကြာသော လူမျိုးတို့က ‘ထာဝရဘုရားသည် မိမိတို့အား ကျန်ဆိုတော်မူခဲ့သော ပဖြေထဲသို့ ဤလူမျိုးကို ဆောင်သွင်းနိုင်တော်မူသဖဖြေ သူတို့ကို တကောကနတာရ၌ သတ်တော်မူပပြုဟု ဆိုကပြလိမ့်မည်။ ယခုအခါ အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ ကိုယ်တော် မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့သည်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်၏ အရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကို ကြီးမားစတော်မူပါ။ ‘ထာဝရဘုရားသည် ဒေါသနုဒေးတော်မူ၍ ကရုဏာတော်ကြီးမားတော်မူ၏။ ဒုစရိုက်အပဖြေနှင့် လွန်ကျူးခြင်းကို ခွင့်လွှတ်တော်မူသော်လည်း အပဖြေရှိသောသူကို အပဖြေမဲ့ဟု အလျှင်းမခံယူတော်မူ။ အဖတို့၏ အပဖြေကို သားမဖြေတို့အပေါ် တတ်ယနှင့် စတုတုထမ်းဆက်တိုင်အောင် စစ်ဆေးတော်မူ၏’ ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထိုကကြား၌ ကိုယ်တော်၏ ကရုဏာတော် ကြီးမားခြင်းနှင့်အညီ ဤလူမျိုး၏ အပဖြေကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါရန် အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါ၏။ အဲဂုတ်တုပဖြေမှ ယခုတိုင်အောင် ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူခဲ့သကဲ့သို့ပင် ဖဖြေပါစေ။” တကောလည်ရာကျမ်း ၁၄:၅-၁၉။

ဤအခန်းငယ်များတွင် ကိုယ်စားပြုပေးသော သမိုင်းသည် “ဒေါသတော်ကို နိုးဆော်သောနေ့” ဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် သမုမာကျမ်းဆိုင်ရာ သင်ကတေတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ “ဒေါသတော်ကို နိုးဆော်သောနေ့” ဟူသော ဖော်ပြချက်ကို ဆာလံကျမ်း ကိုးဆယ်ငါး၊ ယရေမိ သုံးဆယ်နှစ် နှင့် ဟဗျဲဥဒ် တို့၌ တွေ့ရသော်လည်း၊ ယခုအချိန်တွင် ထိုသင်ကတေကို ကျွန်ုပ်တို့ မဆွေးနွေးသေးပါ။ ယခင်ပိုဒ်တွင် ဖော်ထုတ်ထားသော အရေးကြီးသည့် အခြေခံသဘာဝတရားတစ်ရပ် ရှိပြီး ၎င်းကို အသိအမှတ်ပြုရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေခံသဘာဝတရားကိုလည်း ပရောဖက် ရှုမ္မလေ၊ လူစီဖာ၊ အလင် ပိုက် နှင့် သချောစွာပင် ဤပိုဒ်ရို မဓာရတို့အားဖြင့် သရုပ်ဖော်ပြထားသည်။

သူတို့ကလည်း သူ့အား၊ “ကညြ့်ရလော့၊ ကိုယ်တော်သည် အသက်အိုပီဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏သားတို့သည် ကိုယ်တော်၏လမ်းခရီးတို့၌ မလျှောက်ကပြ။ သို့ဖြစ်၍ ယခု အခြားလူမျိုးအပေါင်းတို့ကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို တရားစီရင်အုပ်ချုပ်မည့် ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခန့်ထားပေးတော်မူပါ” ဟု လျှောက်ကပြ၏။ သို့ရာတွင် “ကျွန်ုပ်တို့ကို တရားစီရင်အုပ်ချုပ်မည့် ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး ပေးတော်မူပါ” ဟု သူတို့ပုံပြောသည့်အမှုသည် ရှုမ္မလေ၏စိတ်ကို မနှစ်သက်စေသဖြင့် ရှုမ္မလေသည် ထာဝရဘုရားထံ ဆုတောင်းလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း ရှုမ္မလေအား၊ “သူတို့သည် သင့်အား ပြောသမျှအရာအားလုံး၌ သူတို့၏အသံကို နားထောင်လော့။ အကဲဖြောင်းမှုကား သူတို့သည် သင့်ကို ငြင်းပယ်ကပြည်မဟုတ်၊ ငါသည် သူတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးမတော်မူစေရန် ငါ့ကို ငြင်းပယ်ကပြခြင်းဖြစ်၏။ ငါသည် သူတို့ကို အံ့ဂုတုတုပြည်မှ ယူဆောင်တင်မြှောက်ခဲ့သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သူတို့ပုဒ်သမျှသောအမှုများအတိုင်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်၍ အခြားဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြကပြောသို့၊ သင့်အပေါ်၌လည်း ထိုသို့ပင် ပြုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခု သူတို့၏အသံကို နားထောင်လော့။ သို့သော်လည်း သူတို့အား အလွန်အလေးအနက် သတိပေး၍ သူတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးမည့် ရှင်ဘုရင်၏ အကျင့်အစဉ်ကို ဖော်ပြော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ရှုမ္မလေသည် မိမိထံ ရှင်ဘုရင်တောင်းသော လူတို့အား ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အလုံးစုံကို ပြောပြလေ၏။ ထိုနောက် သူက၊ “သင်တို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးမည့် ရှင်ဘုရင်၏ အကျင့်အစဉ်သည် ဤသို့ဖြစ်မည်။ သူသည် သင်တို့၏သားများကို ယူ၍ မိမိအတွက် မိမိ၏ရထားများအတွက်လည်းကောင်း၊ မြင်းစီးသူများအဖြစ်လည်းကောင်း ခန့်ထားမည်။ အချို့တို့သည် သူ၏ရထားများရှေ့၌ ပြေးကပြမည်။ ထိုပုဒ် သူသည် မိမိအတွက် လူတစ်ထောင်အုပ်များ၊ ငါးဆယ်အုပ်များကို ခန့်ထားမည်။ အချို့ကို မိမိလယ်ယာကို ထွန်ယက်စေမည်၊ မိမိစပါးရိတ်သိမ်းစေမည်၊ စစ်လက်နက်များနှင့် ရထားပစ္စည်းများကို လုပ်စေမည်။ ထိုပုဒ် သူသည် သင်တို့၏သမီးများကို အမွှေးနံ့သာနှင့် မွှေးကိုပြုစုစည်းပုလုပ်သူများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ချက်ပြုတ်သူများအဖြစ်လည်းကောင်း၊ မုန့်ဖုတ်သူများအဖြစ်လည်းကောင်း ယူမည်။ သင်တို့၏လယ်ကွင်းများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များ၊ သံလွင်ဥယျာဉ်များထဲမှ အကောင်းဆုံးသောအရာများကိုလည်း ယူ၍ မိမိ၏ကျွန်များအား ပေးမည်။ သင်တို့၏မျိုးစေ့မှလည်းကောင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များမှလည်းကောင်း ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ယူ၍ မိမိအရာရှိများနှင့် မိမိ၏ကျွန်များအား ပေးမည်။ သင်တို့၏ကျွန်ယောက်ျားများ၊ ကျွန်မိန်းမများ၊ အကောင်းဆုံးသော လူငယ်များနှင့် မြည်းများကိုလည်း ယူ၍ မိမိအလုပ်အတွက် အသုံးချမည်။ သင်တို့၏သိုးများမှလည်း ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုကို ယူမည်။ ထိုအခါ သင်တို့သည် သူ၏ကျွန်များ ဖြစ်ကပြမည်။ သင်တို့ရွေးချယ်ခဲ့သော သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ကပြော ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် အော်ဟစ်ကပြမည်။ သို့သော် ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ သင်တို့၏အသံကို နားထောင်တော်မမူ” ဟု ဆိုလေ၏။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် ရှုမ္မလေ၏အသံကို နားမထောင်ဘဲ ငြင်းဆန်ကပြပြီး “မဟုတ်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌ ရှင်ဘုရင်တစ်ပါးရှိရမည်။ သို့မှသာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း အခြားလူမျိုးအပေါင်းတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို တရားစီရင်အုပ်ချုပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှ ထွက်သွားကာ ကျွန်ုပ်တို့၏စစ်ပွဲများကို တိုက်ပေးရမည်” ဟု ပြောကြ၏။ ရှုမ္မလေသည် လူတို့၏စကားအားလုံးကို ကြား၍ ထိုစကားများကို ထာဝရဘုရား၏ နားတော်၌ ပြန်လည်လျှောက်ကပြလေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း ရှုမ္မလေအား၊ “သူတို့၏အသံကို နားထောင်၍

သူတို့အတွက် ရှင်ဘုရင်တစ်ပါး ခန့်ထားလော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ရှုမ္မလေက ကူသရလေအမျိုးသားတို့အား၊ “အသီးအသီး မိမိမျိုးသို့ ပြန်ကြည့်လော့” ဟု ဆိုလေ၏။ ၁ ရှုမ္မလေ ၈:၅-၂၂။

ဤကျမ်းပိုဒ်၌ ရှုမ္မလေလူမျိုးတို့သည် မိမိတို့၏ ဘုရင်အဖေဖြစ် ဘုရားသခင်ကို ပယ်ချခဲ့ကပြီဖြစ်၍ ထိုသမိုင်းသည် နောင်ကာလ၌ ၎င်းတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၌ ကံသာမှတစ်ပါး အခြားဘုရင်မရှိ” ဟု ကြည့်သွားခဲ့သော အချိန်သို့ ရှုညွှန်လျက်ရှိသည်။ ၎င်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုရင်အုပ်စိုးမှုကို ပယ်ချခဲ့ကပြီဖြစ်၍ မိမိတို့လူမျိုးထံမှ ဘုရင်တစ်ပါးကို ပေးအပ်ရန် တင်းတိမ်စွာ တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးတွင် မိမိတို့၏ ဘုရင်သည် ရောမဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကို ကြည့်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးကာလတို့၌ ရောမဘုရင်သည် ရောမမျိုး၏ ပုပ်ရဟန်းမင်းဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့က “သူကို ဖယ်ရှားလိုက်ပါ။ ဖယ်ရှားလိုက်ပါ။ သူကို ကားတိုင်တင်ပါ” ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။ ပိလတ်က သူတို့အား “သင်တို့၏ ဘုရင်ကို ငါ ကားတိုင်တင်ရမည်လော” ဟု ဆို၏။ ယခင်ပုရဇာတ်တစ်မင်းတို့က “ကံသာမင်းမှတစ်ပါး ကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုရင်မရှိ” ဟု ပြောကြကြ၏။ ယခင်ဟန် 19:15။

ဘုရားသခင်အုပ်စိုးတော်မူသော အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ငြင်းပယ်ခင်းသည် ရှုမ္မလေအတွက် အလွန်ထိခိုက်နာကျင်ဖွယ်ကောင်းပြီး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအရ စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်ဖြစ်သဖြင့်၊ သူသည် ထိုအရာကို မိမိ၏ ပရောဖက်အမှုတော်ကို ငြင်းပယ်ခင်းအဖြစ် နားလည်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ ငြင်းပယ်ခင်းသည် ပရောဖက်ကို မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ခင်းဖြစ်ကြောင်း ရှုမ္မလေက နားလည်စေရန် သဘောတော်မူခဲ့သည်။ မောရှေနှင့် ရှုမ္မလေတို့၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာ ဆက်နွယ်မှုကို ရှုမ္မလေ၏ ပုန်ကန်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖော်ပြထားသော ဤကျမ်းပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်အရ၊ ထိုပုန်ကန်မှုနောက်မှ လိုက်ပါလာသော ပစ္စုပ္ပန်သည် ရှုမ္မလေအတွက် အဆုံးသတ်မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ယခင်ရှုမ္မလေ ကာလကတို့က ကိုယ်စားပြုထားသော အုပ်စုတစ်စုသည် ကတိထားရာပညာသို့ ဝင်ရောက်ကမ္ဘာမြည်ဖြစ်၍၊ ရှုမ္မလေ၏ အဖေဖြစ်အပျက်တွင်လည်း ရှုမ္မလေ၏ အဆုံးသတ်သည် ကူသရလေမင်းများ၏ အစတွင် မဟုတ်ဘဲ၊ နိဂုံးတွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

မောရှေသည် ရှုမ္မလေလူမျိုးနှင့် ဆက်လက်လုပ်ဆောင်တော်မူရန် ဘုရားသခင်နှင့် အကဲဖြတ်ပေးခြင်းဖြင့် တောင်းပန်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ အကဲဖြတ်မှုမှာ ထိုအချိန်၌ သူတို့ကို အဆုံးသတ်စေတော်မူခင်းသည် မိမိလူမျိုးကို ကယ်တင်လွှတ်မြှောက်စေတော်မူသော သန့်ရှင်းသမိုင်းနှင့် အာဗြာဟံအား ဘုရားသခင် ကတိပြုတော်မူခဲ့သော ပညာတော်သို့ သူတို့ကို ဦးဆောင်ပို့ဆောင်တော်မူမည့် ကတိတော်ကို မမှန်မကန် ဖော်ပြသကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်ဟု မောရှေက အကဲဖြတ်ပေးခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤနောက်ဆုံး ဆိုလိုရင်းမှာ၊ ဘုရားသခင်သည် ပုန်ကန်ခင်းကို အမှန်တရား၏ သက်သေအဖြစ် အသုံးပြုတော်မူရန် ရည်ရွယ်တော်မူသောအခါ၊ ထိုပုန်ကန်ခင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာရန်နှင့် ဆက်လက်တည်ရှိရန် နှစ်မျိုးစလုံးကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

ရှုမ္မလေက ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြခဲ့သော ဖြောင့်မတ်သော အမျက်ဒေါသ၏ သဘာဝကိုလည်း Ellen White က ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြခဲ့သည်။

“ငါတို့လူမျိုးအကြား၌ Minneapolis တွင် ထင်ရှားပြောခံရသကဲ့သို့ ခိုင်မာသော ကိုယ်တိုင်ကျနေပုံခင်းနှင့် အလင်းကို လက်ခံ၍ အသိအမှတ်ပြုရန် မလိုလားခင်းကို ငါ ယခင်က တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပေ။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ပြောခံရသော စိတ်သဘာဝကို ထိန်းသိမ်းထားခဲ့ကပြော အုပ်စုထဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မိုးကောင်းကင်မှ သူတို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော သမ္မာတရား၏ အဖိုးတန်မှုကို ပိုင်းခြားမပြုနိုင်မည့် ရှင်းလင်းသော အလင်းကို တစ်ဖန် ရရှိကမ္ဘာမြည်မဟုတ်ကကြောင်း၊ သူတို့သည် မိမိတို့၏ မာန်ကို နှိမ်ချ၍ မိမိတို့သည်

ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် လုံ့ဆော်ခြင်းခံရသူများ မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးနှင့် အကျိုးစည်များသည် အမင်္ဂလာလိုက်မှုဖြင့် ပြည့်နှက်နေကြောင်း ဝန်ခံမလာမီတိုင်အောင် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါအား ပြောတော်မူခဲ့သည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အနီးသို့ ကျွဲသြာ၍ သူတို့ကို ကောင်းချီးပေးရန်နှင့် သူတို့၏ နောက်ပြန်လှည့်သွားခြင်းများမှ ကုသပေးရန် အလိုတော်ရှိခဲ့သော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ သူတို့သည် Korah၊ Dathan နှင့် Abiram တို့ကို လုံ့ဆော်ခဲ့သော ထိုဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စိတ်သဘာဝတရားအားဖြင့် လုံ့ဆော်ခြင်းခံခဲ့ကြသည်။ ကုသရလေလူထိုသူတို့သည် မိမိတို့အမှားဖြစ်ကြောင်းကို သက်သေပြောဆို အထောက်အထားအလုံးစုံကို ဆန့်ကျင်ရန် အဆုံးအဖြတ်ထားခဲ့ကြပြီ။ သူတို့၏ မကျနေပုံနှင့် ကွဲလွဲဖောက်ပြန်မှုလမ်းစဉ်၌ ဆက်လက် တိုးတက်သွားကြသဖြင့် လူများစွာသည်လည်း သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းရန် ဆွဲခေါ်ခံကြရသည်။”

“ဤသူတို့သည် မည်သူတို့နည်း။ အားနည်းသူများမဟုတ်၊ မသိနားမလည်သူများမဟုတ်၊ အလင်းမရသေးသူများလည်း မဟုတ်ကြ။ ထိုပုန်ကန်မှု၌ အသင်းတော်အတွင်း အလွန်ထင်ရှားကျော်ကြားသော မင်းသားနှစ်ရာငါးဆယ်၊ အမည်ဂုဏ်သတင်းရှိသော လူများ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏သက်သေချက်ကား အဘယ်နည်း။ ‘အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းကြ၏။ သူတို့တစ်ဦးချင်းစီတိုင်း၌လည်း ထိုသန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သူတို့အလယ်၌ ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏အသင်းတော်အပေါင်း၌ ကိုယ်ကိုယ်ကို မြှောက်တင်ကြသနည်း’ [တခေလည်ရာ 16:3]။ ကာရောနှင့် သူ၏အပေါင်းအပါတို့သည် ဘုရားသခင်၏တရားစီရင်ခြင်းအောက်၌ ပျက်စီးသွားကြပြန်အံ့။ သူတို့လည်းဖွဲ့ခဲ့သောလူများသည် ဤအံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်ကို မမငြကြချေ။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်၌ အသင်းတော်တစ်ရပ်လုံးက မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကို ‘သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူတို့ကို သတ်ကြပြီ’ [အခန်းငယ် 41] ဟု အပြစ်တင်ကြပြန်၏။ ထိုအခါ ကပ်ရောဂါသည် အသင်းတော်အပေါင်းသို့ ကျရောက်လာ၍ တစ်သောင်းလေးထောင်ကျော်သော လူတို့သည် သေဆုံးပျက်စီးကြပြန်၏။”

“မင်နီယာပိုလစ်မျိုး ထွက်ခွာရန် ငါရည်ရွယ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ငါ့အနား၌ ရပ်၍ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏— ‘မဟုတ်သေး။ ဘုရားသခင်သည် ဤအရပ်၌ သင်ပျံ့မည့် အမှုတစ်ခု ရှိတော်မူ၏။ လူတို့သည် ကာရော၊ ဒါသန်နှင့် အဘီရိုတို့၏ ပုန်ကန်ခြင်းကို ပြန်လည်ပျံ့နှံ့ကြ၏။ ငါသည် သင့်ကို သင့်လျော်သော အနုအေးထား၌ ချထားပါ။ အလင်း၌ မရှိသောသူတို့သည် ထိုအရာကို အသိအမှတ်မပြုကြသိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင်၏ သက်သေချက်ကို ဂရုမစိုက်ကြသိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ငါသည် သင်နှင့်အတူ ရှိမည်။ ငါ၏ ကျွေးဇူးတော်နှင့် တန်ခိုးသည် သင့်ကို ထောက်မစောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ မထိမ့်မြင့်ပျံ့နှံ့သော သင်ကို မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ၏ လူမျိုးထံသို့ ငါစေလွှတ်သော တမန်များနှင့် သတင်းစကားကို ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထိမ့်မြင့်ပျံ့နှံ့ကြပြီ။ စာတန်သည် သူတို့၏ မျက်စိကို ကွယ်စေ၍ သူတို့၏ စီရင်နိုင်စွမ်းကို လွှဲမှားစေပြီး ထိုပြင် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မသန့်ရှင်းသော လွတ်လပ်ခွင့်ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်ကို စောကားနေသော ဤအပြစ်အတွက် လူအသီးအသီး နောင်တမရလျှင်၊ သူတို့သည် အမှောင်ထဲ၌ လျှောက်ကြသိမ့်မည်။ သူတို့ နောင်တမရ၍ ပြောင်းလဲခြင်းသို့ မရောက်ကြလျှင်၊ ငါသည် သူ၏ မီးခွက်တိုင်ကို သူ၏ အရပ်မှ ရှုဖွယ်မည်။ သို့မှသာ ငါသည် သူတို့ကို ကုသပေးနိုင်မည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဝိညာဉ်ရူး မျက်စိမမြင်နိုင်စွမ်းကို မှိုင်းမှိုက်စေကြပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် မိမိ၏ တန်ခိုးကို ထင်ရှားစေမည်ကို သူတို့ မလိုလားကြ။ အကြောင်းမူကား သူတို့၌ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော်အပေါ် ရယ်မောစောကားခြင်းနှင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်း၏ စိတ်သဘာဝ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ပရိပေါ့ဆဆခေခြင်း၊ အလေးမထားခြင်း၊ ပြက်လုံးထုတ်ခြင်းနှင့် ဟာသလုပ်ခြင်းတို့ကို နှစ်စဉ် ကျင့်သုံးလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ငါ့ကို ရှာဖွေရန် မထားကြ။ သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မီးညှိထားသော မီးပွားတို့၌ လျှောက်လှမ်းကြ၏။”

သူတို့ နောင်တမရလျှင် ဝမ်းနည်းခြင်း၌ လဲလျောင်းရကငြိမ်မည်။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား— သင်၏ တာဝန်တပ်စခန်း၌ ရပ်နပေါလော့။ အကခြင်းမူကား ငါသည် သင့်နှင့်အတူ ရှိ၏။ ငါသည် သင့်ကို မစွန့်ပစ်၊ မပစ်ပယ်ပါ။’ ဘုရားသခင်ထံမှ လာသော ဤစကားတို့ကို ငါသည် လျစ်လျူမရှုခံခဲ့ပေ။” The 1888 Materials, 1067.

ဆီစတာ ဝိုက်သည် ရှုမ္မလေ၏သဘာဝထားနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခံရ၍၊ ပုန်ကန်သူများနှင့် ၎င်းတို့၏ပုန်ကန်မှုနှင့်အတူ ဆက်လက်နရေးနှင့် မိမိ၏ “တာဝန်” ၏ “နရေး” ၌ “ရပ်တည်” ရန် အမိန့်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သူမ (မိန်းမပရောဖက်) သည် ပုန်ကန်သူများနှင့် ၎င်းတို့၏ပုန်ကန်မှုကို မိမိဘာသာအတိုင်း ထားခဲ့ကာ ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်တွင်ပင်၊ မိမိ၏ တာဝန်နရေး၌ ရပ်တည်ရန် အမိန့်ပေးခံခဲ့ရသည်။

အယ်ဖာနှင့် အိုမဂေါ အခြေခံသဘာဝတရား၏ အဓိကအစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သော “ပထမဖော်ပြချက်၏ စည်းမျဉ်း” သည် အကခြင်းအရာတစ်ရပ်ကို ပထမဆုံး ဖော်ပြသော အခိုက်အတန့်သည် အမိန့်ဆုံးအရေးပါမှု ရှိကခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်သည်။ လူစီဖာ၏ ပုန်ကန်မှုအစပျံ့နှံ့ရာတွင် တိုက်ရိုက်ဆက်နွယ်နေသော အချက်မှာ ဘုရားသခင်သည် လိုလားတော်မူခဲ့လျှင် လူစီဖာ၏ စိတ်အတွင်းမှ ပေါ်ထွန်းလာသော ပထမဆုံး ကိုယ်ကျိုးရှာစိတ် အတွင်း ပေါ်ပေါက်သည့် ထိုအချိန်၌ပင် လူစီဖာကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် လိုအပ်သမျှသော တန်ခိုးအာဏာ အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် လူစီဖာကို ဖန်ဆင်းခြင်းအတွင်းမှ ဖယ်ရှားပစ်နိုင်တော်မူခဲ့ပြီး၊ ထိုသို့ ပျံ့နှံ့ ရွေးချယ်တော်မူခဲ့လျှင် အခြားကောင်းကင်တမန်များသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အရာကိုပင် မသိလိုက်ရအောင် ထိုကဲ့သို့သော နည်းလမ်းဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်တော်မူမည့် တန်ခိုးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်တော်မူသည်။ သို့ရာတွင်၊ အခြားအရာများအနက် အထူးသဖြင့် ထိုသို့ပျံ့နှံ့ခြင်းသည် ကိုယ်တော်၏ အကျင့်စရိုက်ကို ငြင်းပယ်ရာ ရောက်မည်ဖြစ်သောကခြင်း ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ မပြုတော်မူခဲ့သည်မှာ သဘောသည်။ သို့သော် ထိုအမှုကို ပြုနိုင်စေမည့် ဖန်ဆင်းခြင်းဆိုင်ရာ တန်ခိုးကို ကိုယ်တော် အမှန်တကယ် ပိုင်ဆိုင်တော်မူသည်။ သို့သော် သူသည် ထိုသို့ မပြုခဲ့ပေ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ်ရှည်စွာဖြင့် ထိုပုန်ကန်မှုကို ကိုယ်တော်၏ အကျင့်စရိုက်အတွက် သက်သေခံချက်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ စတင်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကမ္ဘာမမြေပေါ်သို့ ရောက်လာမည့် အငြိုးပွားမှု၏ သက်သေထွက်ဆိုချက်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်အဖြစ်လည်းကောင်း ဖြစ်လာစေရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်။ ဤအရာပင် မဇရု၏ ဆွေးနွေးပြောဆိုမှုက ရှေးခေတ် ဣသရေလအမျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော အမှု ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ပုန်ကန်သော မျိုးဆက်ကို တောကနုတာရ၌ သေဆုံးစေရန် ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပြီး၊ ထိုသမိုင်းကို ထာဝရ ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆက်စပ်နေသော အမှန်တရားများကို ပိုမိုတိုးတက်ခိုင်မာစေရန် သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ နမူနာတစ်ရပ်အဖြစ် အသုံးပြုတော်မူခဲ့သည်။

ထိုနည်းတူပင်၊ ရှုမ္မလေ၏နွေရက်များတွင် ဘုရားသခင်ကို ရှင်ဘုရင်အဖြစ် ငြင်းပယ်ခြင်းကိစ္စ၌လည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရှုမ္မလေ၏ ကိုယ်ပိုင်ယုံကြည်ချက်များနှင့် ပရောဖက်ဆိုင်ရာ အသိပညာရှိသော်လည်း၊ ရှုမ္မလေသည် မိမိ၏တာဝန်နရေးတွင် ဆက်လက်ရပ်တည်ကာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရန် ညွှန်ကြားခံရ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်ဆိုင်ရာနှင့် သမိုင်းဆိုင်ရာ ကြီးကြပ်အုပ်စိုးမှု၏ ဤအချက်ကို ဗာဗုလုန်သိမ်းသွားခြင်းနောက်ပိုင်း ဗီမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်း၌လည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ဘုရားသခင်သည် သိမ်းသွားခံရသော နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်၏ အစိတ်အပိုင်းတိုင်းကို ကြိုတင်ဟောပြော၍ အုပ်စိုးညွှန်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ ယရှေရုလင်သို့ ပြန်လာခြင်း၊ ယရှေရုလင်မျိုကြို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်း၊ ဗီမာန်တော်နှင့် လမ်းများနှင့် မျိုးရိုးများအထိ အားလုံးကိုပါ ထိုသို့ပြုတော်မူခဲ့သည်။ သူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းမှ လွတ်မြောက်မည့် အချိန်ကို ဖော်ပြသည့် အချိန်ဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပြုချက်များကို တော်မူကာ ချမှတ်တော်မူခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ၏

အစကို မှတ်သားဖော်ပြပေးသည့် အမိန့်ကဏ္ဍချက် မည်မျှရှိမည်ကိုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ပြရန်မူခဲ့သည်။ ပထမအမိန့်ကဏ္ဍချက်ဖြင့် ထိုလုပ်ငန်းစဉ်ကို စတင်မည့် တပါးအမျိုးသားဘုရင် ကုရုကိုပင် အမည်ဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ပြရန်မူခဲ့သည်။ ယရေရှလင်မြို့နှင့် ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အစိတ်အပိုင်းအားလုံးကို တိတိကျကျ သတ်မှတ်ဖော်ပြရန်မူခဲ့ပြီး ထိုအလုပ်ကို ပြီးမြောက်စေရန် ဖြောင့်မတ်သောသူများနှင့် ပရောဖက်များကိုလည်း ထမမြောက်စေတော်မူခဲ့သည်။

ဘုရားသခင်၏ ထင်ရှားသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ကျိတောင်သိမမြင်ခြင်းနှင့် ကြီးဝင်ဆောင်ရွက်ခြင်း အားလုံးရှိနေသော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်၌ အကျဉ်းချခံရခြင်းသို့ ဦးတည်စေခဲ့သော ပုန်ကန်မှုသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်နှင့်အတူရှိသော ကိုယ်တော်၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ တည်ရှိခြင်းကို အဆုံးသတ်စေပြီးသား ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့သော ဗိမာန်တော်သို့ ရှုကော်နာဘုန်းတော်သည် မည်သည့်အခါမျှ ပြန်၍ မရောက်လာခဲ့ပေ။ အသန်ရှင်းဆုံးဌာန၌ ရှုကော်နာတည်ရှိခြင်းဖြင့် ဗိမာန်တော်သည် နောက်တစ်ကြိမ်မျှ ကောင်းချီးမခံရတော့သော်လည်း၊ သမိုင်းတစ်ရပ်လုံးကို ကမ္ဘာအဆုံးကာလ၏ သမိုင်းအတွက် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ဖွဲ့စည်းပုံကို ပံ့ပိုးပေးရန် အသုံးပြုခဲ့သည်။ ထိုသဘောအရ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့သော ဗိမာန်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ တည်ရှိခြင်း၏ သက်သေဟုတ်ဘဲ၊ ဣသရေလ၏ ပုန်ကန်မှု၏ သက်သေသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသမိုင်းကာလ၏ ပရောဖက်များသည်၊ ရှုမ္မလေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မင်နီယာပိုလစ်၌ Sister White ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရောဖက်၏ အခန်းကဏ္ဍ၌ ဆက်လက် အမှုထမ်းခဲ့ကြသည်။

ခရစ်တော်နှင့် စာတန်အကျိုးရှိ မဟာပဋိပက္ခတွင် ဖော်ပြခြင်းခံရသော ပထမဦးဆုံးအရာမှာ လူစီဟ၏ ပုန်ကန်ခြင်းဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် ထိုပုန်ကန်မှုကို ဆက်လက်တည်ရှိစေတော်မူခဲ့သည်။ ရှုမ္မလေသည် အစုစုရော့တို့က အခြားလူမျိုးများကဲ့သို့ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒအပေါ် တရားမျှတသော အမျက်ဒေါသရှိသော်လည်း၊ ပထမဘုရင်နှစ်ပါးအား ဘိသိတ်ပေးရာတွင် ပါဝင်ရန် ညွှန်ကြားခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ထိုပင် ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်များသည် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြပြီး ထိုဗိမာန်တော်၌ ဘုရားသခင်၏ ရှုခေနာတော်၏ အထံတော်ရှိခြင်းသည် နောက်တစ်ဖန် မရှိတော့ပေ။

၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် အက်ဒီဗင်တစ်ဝါဒ၏ ပုန်ကန်မှုကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးပမ်း၍ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်သည့် မိမိတို့၏ “ဒဏ္ဍာရီပုံပြင် ဟင်းလျာများ” ကို အသုံးပြုသူများသည်၊ ၁၈၆၃ ခုနှစ်၌ တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းမှု ဖြစ်ပွားခဲ့လျှင် အမျိုးသမီးပရောဖက်သည် ထိုအရာကို တားမြစ်ခဲ့မည်ဟူသော ယုတုတိဗဒေအပေါ် မိမိတို့၏ အကြောင်းပြချက်ကို အခြေပြုရွေးချယ်ကြသည်။ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်သော ပုန်ကန်မှုအကြောင်း ပထမဆုံး ဖော်ပြရာ၌ပင် သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည့် ပထမအခြေခံကို မိမိဆန္ဒဖြင့် မသိကျိုးကျွန်ပုန်ကော်ပြုသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် ပုန်ကန်မှုကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုပင် ဖြစ်လာနိုင်သည့် ပုန်ကန်မှုများအတွင်း မိမိ၏ ပရောဖက်များကို ဘက်မလိုက်သော အနုအေးထား၍ သို့မဟုတ် တိတ်ဆိတ်နေစေရန် ရွေးချယ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ရွေးချယ်ချက်ပင် ဖြစ်၏။

ပင်လယ်နီကို ဖြော်ကျော်ပြီးနောက် ရှေးဣသရေလအမျိုးသည် မအောင်မြင်ခဲ့သော စမ်းသပ်မှုဆယ်ခုအားဖြင့် ပုံဆောင်ပြုထားသော ၁၈၄၄ မှ ၁၈၆၃ အထိရှိသော စမ်းသပ်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ စတင်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြသည်။ ဤကျမ်းစာဆိုင်ရာ အမှန်တရားကို နားလည်ထားရခြင်းမှာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ ပရောဖက်များသည် နာခံခြင်း၏ အချိန်ကာလများ၌လည်းကောင်း၊ မနာခံခြင်း၏ အချိန်ကာလများ၌လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များအဖြစ် အမှုဆောင်ကြသည်။ ထိုပင် တစ်ခါတရံတွင် ပေါ်ပေါက်မပြင်သာသည့်

အနုအေးအေးအရ ပရောဖက်တစ်ပါးက ကန့်ကွက်မည်ဟု မျှော်လင့်ရမည့် ကိစ္စရပ်များကိုပင် သူတို့က ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုတ်ကပြေ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူတို့သည် ပုန်ကန်မှုကို ထင်ရှားစွာ သိရှိနေကေသော်လည်း တားဆီးထိန်းချုပ်ခံထားရကပြီဖြစ်၍ အခြားတစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ထာဝရဘုရားသည် ထိုပုန်ကန်မှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူတို့၏ မျက်စိများကို ကိုယ်တော်၏ လက်ဖွင့် ဖုံးအုပ်ထားတော်မူသည်။ ထိုသို့သော ရှုထောင့်ကို အသိအမှတ်ပြုလိုက်သောအခါ၊ ၁၈၆၃ ခုနှစ်သည် ကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆဋ္ဌမနှိုင်းတော်၏ သမိုင်းတွင် အရေးပါသော မှတ်တိုင်တစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ ယင်းသည် ပရိုတက်စတင့်ဝါဒ၏ ဦးချိုနှင့် ရိုပတ်ဘလီကန်ဝါဒ၏ ဦးချို နှစ်ဖက်လုံးအတွက်ပင် ဖြစ်သည်။

ငါသည် ပရောဖက်တို့အားဖွင့်လှမ်း မိန့်တော်မူခဲ့ပါပြီ။ ရှုပါရုံတို့ကို များပပြီးစေခဲ့ကာ၊ ပရောဖက်တို့၏ အမှတ်တော်အားဖြင့် ပုံနှိပ်စာတို့ကို အသုံးပြုခြင်း၏ ဟောပြော ၁၂:၁၀။